

Kořínek, fundatista z Hrochova Týnce, rodák z Vysoké u Čáslavu na Moravě. Pan farář Fr. Říha žádav do penze, odstěhoval se do Pouchova dne 8. června po 23 letech působení vyprovázen jsa školními dětmi, hasiči s hudebou a četným občanstvem. P. Ignác Kasalý krátky na to zemřel v Dubislavicích.

1908.

Dne 1. února o 9½ hodin večer usmracen byl stojem nákladního vlaku železničního hledání Ignác Fisar u básky staršíka Ječného. Převážen byl tělove v pondělí dne 3. m. a pohřeb měl za hajného účastenství železničních zaměstnanců a obyvatelstva. Takým způsobem se nestětí stalo, že stalo hrdinkou. Zanechal zde vdovu se 3mi nezaopatřenými dětmi. Vdovou osud mužův dojal tak, že kříž onemocnila a musela být dopravena do nemocnice v Nové Pace.

Dne 16. února zemřel zde žebračka alkoholik Jan Mejsnar z Martinic. Týž opil se kriálkou tak, že zustal v příkopě ležet. Polozmglého dovezli na saních do hostince Lídru. Fisarové, kdež na Brátku zemřel.

Dne 20. února vykonány volby poslance do zemského sněmu. Ze 70 oprávněných voliv dostavilo se 51, kterí odevzdali 51 platných hlasů, z nichž obdržel Jan Janáček age. 48 hlasů, P. František Šílek 3 hlasů.

Dne 18. října uzavřena byla Jubilejná výstava v Praze. Po čas trvání navštívilo výstavu 2,517,906 platících osob. Dvojhálerová sbírka N. J. P. na výstavě dosáhla výše 2,039.800 Kruš. mincí čili peněz 40.796 K.

1909.

Dne 31. března byla velká voda nasledkem tamějšího sněhu. U Němcových "skla" bylo silnici. Dne 13. dubna bouřka se sněhovou vánici.

P. Fortunat Kořínek, administrátor zdejší jmenovaný byl farářem v Hradenci, odstěhoval se dne 12. dubna a na jeho místo ustaven byl farářem Dr. František Richta, rodák komický, dříve kaplan v Lázních Bělohradě, který téhož dne měl zde slavnou instalaci.

Dne 11. května zavítal do naší osady jeho Em. Dr. Josef Doubrava, biskup královéhradecký, aby věřujícím a dětкам, školním učiteli sv. křtu věnoval. Uvítán byl u sochy sv. Trojice duchovenstvem, školní mládeží, místními hasiči a četným občanstvem.

Imenem školních dětí uvítala žádkyně Marie Ulrová j. E. biskupa přípravou pro poslouc. Odproledně druhého dne vyprovázen byl četným zástupcem občanstva ke Nové Pace.

V červnu r. 1909 založena byla zde klicovická jednota „Sokol“.

Jně v tomto roce byly velice pozdní. Poslední žito odvěmeno bylo 25. srpna.

Počátkem měsíce června konala se v okolí vojenská cvičení divize remešanecke. Za tuto příčinou ubytováno bylo v Leži. Olesnice vojiko a sice 2 prázdnou 11. pluku zemské obrany. Ve školní budově v obou třídách umístěny byly plukovní kanceláře a se farou ubytován byl.

Dne 19. ledna se odbyvaly volby obecního zastupitelstva v hospodě u Bachátků
ve III. skupině odevzdáno bylo 57 hlasů, ve II. skupině 14 hlasů, v I. skupině 5 hlasů a volení:

1910.

Ignác Pilar 34 hlasů.

Jan Mládek 14 hlasů, Antonín Čermák 5 hlasů,

Josef Žihes 29 "

Ignác Vinar 10 ", Jan Čermák 3 "

Ignác Klikar 35 "

Josef Čelánský 8 ", Josef Čermák č. 2 4 "

František Šulc 44 "

Josef Fráňa 10 ". Josef Sedláček 4 "

Při volbě předsedy zvolen starostou Ant. Čermákem, I. radním Janem Mládečkem a II. radním Josefem Sedláčkem.

Únosy z 22. na 23. dubna padaly sníh, až bylo náno všechno bolo.

Dne 20. června v noční silné mrači, které spálil v následujících Bramborové nádřížích, se vznítil Bramborový opevněný, jehož nové nádříž znovu těsně výrazitě musely.

V tomto roce opraven byl vnoř kotel. Stará omítka byla srovnána a na nádříži omítka byla. Při volbách v nádříži Tomáškem presbytorem přišlo se na nádříži ohrazená gotická. Opravu provedl stavitelem p. Jan Králes a Nové Taky za sumu.

V kostele byly staré varhané nahrazeny novými. Starbu varhan provedl varhanář p. Kobalek z Lomnice n/P. za 2600 K. To bylo do "Všech svatých" k otoku.

Tz. p. Ignác Pilar, faktor zdejší dal si na místě dřevěného domku čp. 21 postavit nový zelený dům.

Letosní měsíc prosince byl nejteplejší v posledních 15 letech.

V měsíci lednu provedeno početní jižní sčítání lidu. V Lázních Olešnici v 157 obyvatel 1911.

staveních napočteno 423 přítomných mužů a 444 žen, dohromady 867 obyvatel.

V 17 domech bylo po 2, ve 2 po 1m, ve 18 po 3, v 11 po 10 a víc obyvatelích v 87 domech po 1mu. V království Českém bylo všechno obyvatelstva 6,769. 522 a mezi 3, 307. 700 mužského 3, 461. 822 ženského. Dle oborací říči bylo Čechů 4, 241. 901, Němců 2, 467. 721.

Dne 8. května bylo ze 20 branec u volvodu v N. Pace odevzdáno z I. řídy 2, ze II. řídy 1, ze III. řídy říči 1.

Z 20 na 21. květen, jakž i z 10. na 11. červen silné mračy, kterými byly Bramborové nádříži poškozeny.

Dne 13. června konány byly volby poslance do říšské rady. Z 210 oprávněných voličů dorazilo se k volbě 188. Z platných hlasů obdrželi agr. Josef Čedářský, 79, katol. P. František Šulc 78, soc. dem. Jan Fanc 27, národn. soc. František 3 hlasů.

Při újí voľbě dne 20. června volilo z 126 voličů. Josef Čedářský obdržel 78 hlasů.

Jan Fanc 45 hlasů, 2 hlasů nepplatné, 1 hlasů prázdný.

Dne 18. června v noci konal sokolský shromáždění novopactky výjimečně okrskové vzdálenosti v Lázních Olešnici. Výčistě tvarem obdélníkovitého, rádne ohrazeného, umístěno bylo na louce Josefa Čermáka, vedle něj protéká říčka Oleška, vroubená osími. Pod osími stupni byly stoly. Do výčistě vcházel se přikně upravenou

kravou. K ucvičení připraveny 3 hrady, 2 koně, 3 braňka, 1 kora a shoky.

Véček na 11 posíaly zkoušky dorostu, žen a členstva. provedena zkouška na následku ucvičení na nářadí a posána ukážka ucvičení skupin učených pro řízení slet. Opál 1 hodiny zkoušky skončeny. Opál 2. hodiny seřadil se původ na silnici mezi L. Olešnicí a Nedašovem.

Původ vysíl přesné ve 2 hodiny. Původu se bratrem župním starostem včele, súčastnilo se: 8 členů hasičského sboru místního, 8x z Ronov, 2 a Krušn. 2x Lomnice, 4x z N. Paky, 17x St. Paky, 8x Levína, 17x Studenec, 6x Hor. Kamení 14x Pecky, 9x Brda, 9x Ústí, 8x České. Učenem súčastnilo se původu 145 b., 22 sedler a 77 dorostu. Původ prošel celou obcí, jejíž obyvatelstvo z větší části zcela hostitelské na původ pocházelo. Po dojetí na cvičisko dán povol rozchodu. Rázem 3. hodiny nastupuje dorost v počtu 30 žáků a 47 dorostenců k ucvičení prostým. Celkové ucvičení dorostu bylo skoro velmi dobře, zvláště žactva.

Opál 4. hodiny nastupuje čtyřestupem 22 sedler. Všech 5 oddílu prostých ucvičení vzhledem k krátkosti času k ucvičení a nevadnosti provedly velmi dobře. Prostota jejich byla nejlepším čestem pořádu. V nich ukázaly seky laďnost krasných pohybů pouze členů možených.

Po čtvrt hodinové pauze nastupují ženy a dorost ve sporádaném následku k ucvičení na nářadí s jedním střídaním. Dorost učil hrady, braňka, koně, koxu, shok, skupiny a hry. Ženy: braňka a hry. Ucvičeno živě.

Véček na 5 nastupuje 95 bratří k ucvičení prostým. Po rejci zaújímají proti tribuně rozcíp do hloubky a na dany' povol rozcíp do šísky. Ženské odbory a dorost sedí po stranách. Bratři župní starosta Beneš promlouvá vyletními slovy o učole a povinnostech Sokolstva. Poukazuje, že učolem Sokolstva ještě klesní a duse své povrchnění všechno lidu českého. Vzpomíná kávou muzikantskou, v nichž získalo sokolstvo a uchájilo i rozšířilo slávu českého národa. Jasnými slovy vykládá heslo: „Volnost, rovnosť, bratrství“ jist v Sokolu má být pojmenováno. Hlavní důraz klade na výchovu dorostu a žactva. Vyzývá shromážděné, by bez obavy svěřili dítce své výchově sokolské, což ponese rádajné ovoce nejen jin samým, ale i celému českému národu. Říč jeho odměněna bouřlivým potleskem. Bylo by přání, by zlatá slova jeho alespoň idstejně dosáhla svého účelu.

Véček na pět zarmí fanfara naších nových krasných prostých. Ukazovali br. František Pilát snad se, se sily jeho stály, by provedl ucvičení prostýho nejlípe. Ucvičení dopadla mnohem lepe než o zkoušce.

Po převzání prostých sporádaným následku nastoupeno k ucvičení na nářadí s jedním střídaním. Následují všechny jistoty rokosa. Opál šesté hodiny učení zakončeno. Ke zádu ucvičení přispěla známou mísou krasnou luhub. br. Forma a Nové Paky. Rozchod uspisil notný líjak.

Letní letní měsíce náleží k nejrušnějším a zároveň nejteplejším během 30ti let, což mělo vliv i na irodu polní. Žně počaly v druhé polovici měsíce července a mezi žito, pšenici, oves najednou.

Na jaře tohoto roku začal stavět nový hostinec rolník a hostinský Josef Bachlík vedle okresní silnice. To celý čas stavby skoro ani neprošlo.

Letní březen byl nejteplejší v posledních 20 ti letech, 27 večer byla silná bouřka a lítající s koprami, za to v noci z 10. na 11. dubna napadlo hodně sněhu, sníh padal těž po několika následujících dnech.

1912.

Počátkem měsíce června vyskytly se mezi školními dětmi společnosti a rozšiřily se tak, že polovina dětí jimi onemocnila, pršení a následně c.k. okresního hejtmanství školní vyučování od 10. do 22. června bylo přeseno.

Měsíc srpen byl velmi studený, nejstudenější ze všech srpnů od roku 1771, všechny letosní léta bylo jedním z nejstudenějších a nejvlhčích let.

18. září konány vojenské oslavy v N. Pace. Ze zdejší obce odvedeno bylo 7 vojáků. Jako líto, tak i podobně byl velmi chladný. 4. a 5. října uhoďly jde silné mravy. V listopadu 1. mýto, 2. během začal padat sníh a nastaly mravy jako obvyklé v lednu byly. Vánoce však byly „na bláze.“

1913.

Zmínit se jist o sporu, který vznikl mezi obcí a p. farářem o cestu ke škole.

Domluv se mělo na to, že pšenice k u. škole je vedena pro rádiouním pozemku a že hranici je plot školní zahrady. Proto, když p. farář zakázal chůzi po cestě, obec hledala m. i. rada na c.k. okresní hejtmanství jakékoli pojedovní smlouvy, aby i dal pozemek z dolušnického, tj. ona cesta byla obci odprodána, neb za roční poplatek pronajata. Se svolením finanční prokuratury měla obec za užívání cesty k platiti ročně 24 Kč. Dne 19. dubna zahravil p. farář cestu k u. škole plotem.

Aby děti školní mohly do školy chodit, dala m. i. r. vyřízenutí část plotu u školní zahrady proti zahradní pšenici. Na to ve schůzi místních rad by dne 1. května bylo usneseno, aby hranici pozemku školního a rádiouního daly se opravněním geometrem odměřiti na společný náklad.

Dne 3. května o daném dnu se soudně opravněný geometr pan Hykýs z Nové Paky dle katastrální mapy pěšně hranič a k u. se utkával, že pozemek školní sahá 2 m za plot a řešeného sporu cesta školní vedena je úplně po školním pozemku. Dne 13. května dal p. farář zahrádku odstraniti.

Dne 14. června konáno bylo komisionální jednání na účelu ohledání školní budovy a schválení stavebního místa pro novou školní budovu.

Župní hasičský sjezd.

Dne 13. července konán byl župní hasičský sjezd hasičské župy novopacké. Aktuální minulý sjezd se v sousední obci Židáru, odklásovaném

byl přišti' sjed do Leden. Olešnice, aby místní sbor upadávající v mocnosti, byl jatci k větší činnosti povzbuzen. Že sbor sedával většinou ze starých členů přistoupilo k němu více nových mladších sil vol. Sokola." Za velitele sboru zvolen byl učitel František Hynek, za jehož velení byl sbor náležitě vyučován jak v cvičeních parádových, tak i v záchráncích se strážkacími a jiným hasicím nářadím, takže sbor v tomto ohledu když jindy byl připraven. Když sjedl pořízen byl nový plátený oblik, na nějž plátno zakousáno bylo od Mistra z Nové Paky. V týdnu před pojednáním konaly se hodinové přípravy. Stavěny slavnostní brány a na cvičiště, které natahávalo se na louce p. Jana Mládka, upravovány stoly, lavičky, stánky ap. Potřebné koby daryvala obec a obecního lesa, prstava zapojili rolníci.

V neděli jiz od časného rána přes neprůšuvné počasí dostavovaly se jednotlivé sbory dílem po silnici od Horák, dílem od Nové Paky.

Bylo u kostela místním sborem a hudebnou učitancí, oslovily se do výkazníků jiné hostince. Učitancí později dostavivých se sborů překanil výdatný líjavec. Po té se obrátili k činnosti župní, jakž i velitele jednotlivých sborů Rvalní kromadli župní, která se odbyvala v místnosti II. třídy ve školní budově. Ze dnešku musel být, myslilo se jí, že pro nepohodu odpolední program odpadne. Po polodni však dílčí ustal a slunko veselé počalo se ujmívat a vyširovati zemi. Ve dvě hodiny odpoledne se sbory na silnici u kostela a v počtu skoro 600 hasiců, načež přivod s hudebnou všechno bral se na cvičiště, kde jiz velký růzstup obecnostea domácího i přespolního je očekával. Po rozchodu obsadili všechna jídelna. Přes 25 dívek v národních krojích stanulo se o obsluhu hostí.

Následně nastoupil místní sbor k všeobecnému cvičení. Nejprve provolal všeobecné cvičení parádová, pak cvičení se strážkacími a oddílem lesečkou se žebříky. Mezi jednotlivými cvičeniami komentovala hudeba.

Po odbytí cvičení nastoupilo 22 dívek v krojích, aby provedlo národní tanec za účtu příslušníků písni. Tanec a spívání načaril p. učitel František Hynek. Toto číslo programu se hostem až z města i z venkovu velice líbilo. Cvičení poplachové vedení župní odpustilo. K šesté hodině počaly jednotlivé sbory z cvičiště odcházet do svých domovů, načež pomalu se prostранství vypráznilo. Pak spustil se zase dílčí. Týden zakončil se vincičkem u Martinců. Letním měsícem červenec byl nejhladnější v posledních 139 letech.

Koncem měsíce května objevila se mezi dívkami podzimní nemoc počínající bolestmi v krku a silnou horlivkou. Nemoc trvala po celý měsíc červenec, aniž by se zjistila, ač u některých nemocných byl líkav. Teprve když dne 15. července zmínil náhle zemřel zákl. František Simsek a číslo 19 a v

rodné hře s nemocnými jiné tri díly, uvalila lekařská komise, ze je to sprála, náua a nařízení c.k. okr. hejtmanství sečinená zdravotní opatření proti dalšímu rozširování epidemie.

Dne 16. listopadu konány volby do obecního zastupitelstva v sále u Martinic za přítomnosti nebyvalého počtu voličů.

V II. skupině odevzdáno 82 hlasů, ve II. skupině 10 hlasů, v I. skupině 9 hlasů a zvolen:

Ignác Pilar 51 hlasů, Antonín Lermák 8 hlasů, Josef Čimák 9 hlasů,

Ignác Klikar 50 " , Rud. Vágenknecht 9 " , František Plichta 6 "

Josef Firáško 47 " , Ant. Fejfar 8 " , Josef Žítek 5 "

František Šulc 52 . Ignác Goll 8 " . Ant. Šulc losun.

23. listopadu zvolen po několika volbách za starostku p. Ignác Pilar 7 mln hlasů, za I. radního Františka Šulce 6 hlasů a za II. radního Josefa Firáška.

28. listopadu padal první sníh.

V tomto roce koupil František Klikar mlyn od Josefa Tomáše za pro svého syna Václava Klikara.

V pátek dne 9. ledna zajít byl nedaleko strážního domku Rukrova lokomotivou vracející se do stanice Staropacké Jan Pilar ze Staropacka, když ubíral se po hrati z Levín. Olesnice domu. To provedené pitve pocholen byl dne 12. ledna na zdejším hřbitově.

Sprála, která v letech minulého roku ve zdejší obci se vyskytla, avně se myslilo, že již úplně zanikla, objevila se opětne koncem měsíce ledna. V krátkém čase zamoreno bylo sprálov 9 hodin. Značením c.k. okresního hejtmanství sečinená zdravotní opatření proti dalšímu rozširování. Tato věštive společenské žábavy, schizy, divadla, kloučová cvičení atd. byly zakázány. 28. února

míl pochob Adolf synek Josefa Noska, jaksto druhá oběť, již si sprála vyřádala.

V středu dne 17. června snesla se nad zdejší krajinou bouře slijátkem, který vespodlene nad Studencem změnil se v průterz mračen. Ke 4 h' hodině odpoledne plivality se sponsty kalné vody do Olesnice a rázem naplnily celé údolí.

3 soukromé mosty ^{a lávky} byly vodou odplaveny, most u Kováiny proškoren. Voda vnikla do více než 50 tis. obydlí, z nichž 2 domky značně porouchala. (Domky Adolfa Fejfara musel být znova postaven, domků Benštej (Rasaina) částečně opraven.)

Ze zatopených chlévů musel být dobystek vyveden. Vé světnici voda zevola podlahy a nábytku srušila. Množství slepic, králíků, kříz kory se utopila.

Od stavění pak dřív, parci, dřeva, hníz, ploty atd. odplaveny. Na luhách těž značné škody povodně způsobila tím, že poseté seno odplavila a trávu halen parciela. Těžitště, ne buď byvalého rybníka nad Ledláčkovými puni nával vody zadržela, jinak by byla způsobena vesni jestě větší zkousta.

1914.

Vábec takové povodně není pamětníka. Dle podání byla podobná povodeň před 100 lety, kdy pak protékly u rybníky pod Nedajízí (Letos vystoupila voda až k vln. sv. Jana.)

Straslivá zpráva došla v neděli dne 28. června k. ze Sarajeva. Nasledník arcivévoda Ferdinand a jeho chotě stali se oběti strašného atentátu. Dle úředního sdělení byla na automobil arcivévody vřízena puna, když se se svou chotí ubíral k slavnostnímu uvítání na sarajevskou radnici.

Nasledník punu, odrážil ramenem a výbuch stal se až na jeho automobilem. Utočník, typograf z Trebinje, Cabrinovic, byl chycen a uvězněn.

Po slavnostním uvítání na radnici pokračoval arcivévoda vohuřní jízdě, když byl gymnasiářem VIII. třídy, jménem Princip z Grahova, vystřílen proti arcivévodovi a jeho choti několik ran. Arcivévoda byl střelou zasažen do krku a prorazena mu kůže lepna, vedenky do života. Oba paní byli podlehlí.

Hlubokou ránu utrpěl nás slávický močář, jenž právě se posouvav z hřebčové choroby. Všechno občanstvo bez rozdílu sdílí s ním hluboký a upřímný smutek nad horou, touto ztrátou. A není také jediného poctivého člověka, který by se celé duše neodsuzoval, shavný čin vraha, jenž jen v pomatenosti myslí mohl se dopustit k tohoto nejnicemnějšího skutku.

Toněvadě na vráhy sarajevskými stala selská vláda a když k tomu nechála dát Rakousko-Uhersku satisfakci, bylo naše močářství nuceno na uhájení své cti vypravědít Srbsku válku.

Dne 26. července byla nářízena česká mobilizace vojska a 28. července byla vyvěšena Srbsku válka a zároveň vydán k národním manifestům tohoto kněží:

Mým národom!

Bylo mým nejvroucnějším přání, abych leta, kteráž k Boží milosti jsem už ještě doprána, mohl nasvětit díli m méru a ochránil. Svoje národy, před křížkými oběťmi a břemeny války. - Vrada! Projetelnosti bylo zinak rozhodnuto. Plných protivníka plného nenávisti měl jen, abych na obranu svého močářství, na ochranu jeho výroby a moci, k udržení jeho državy po dlouhých letech míru chopil se mě.

J nevolíkem rychle napomínajícím nastoupilo království Srbské, které od prvního začátku své státní samostatnosti až do nejnovější doby od všech předchůdce a ode mne bylo chráněno a podporováno, jíž před lety cestu otevřelo nepřátelství proti Rakousko-Uhersku.

Když jsem po těch desetiletích pořehnané práce mím v Bosně a Hercegovině rozšířil Svoje vladarská práva na tyto nemě, vyvolalo toto moje opatření v království srbském, jehož práva nizádnejným způsobem nebyla posuzována, výbuchy nevázané náruživosti a nejhoršejší nenávisti. Moje vláda

užila konkrétně krásného práva strany silnější a žádala v nejkrájnější shovívavosti a dobrovolnosti na Srbsku toliko, aby snížilo počet svého vojska na stav míru a slíbilo, že budoucně setrvá na dráze míru a přátelství.

Tímž duchem umírněnosti vedena, obmezila se Moje vláda, když Srbsko před dvěma lety nacházelo se v boji s tureckou říší, nahájení nejdůležitějších životních podmínek mocnářství. Tomuto jednání děkovalo Srbsko v první řadě, že dosáhlo účelu války.

Naděje, že srbské Království ocení shovívavost a mírumilovnost Mé vlády a že dostojí svému slovu, se nesplnila. Stále výše šleha plamen nenávisti proti Mně a Mém domu, stále okvěněji vystupuje snaha, nerozlučná území Rakousko-Uherska násilně odtrhnouti.

Zloučné rádění sahá přes hranici, aby na jihovýchodu mocnářství podkopalo základy státního porádku, aby lid, jemuž Ta' v otcovské lásce vinuji Svoji plnou říci, niklalo v jeho věrnosti k panovnickému domu a vlasti, aby svedlo dospívající mládež a podniosovalo ji ke zločinným skutkům nerozumu a velezrády. Ráda vražedných útoků, s rozmyslem připravované a provedené spiknutí, jehož hrozny nedar Mne a Moji věrné národy v suda zaváhl, jest daleko viditelnou krvavou stopou onohlajšejich pletisk, které ze Srbska byly zahájeny a řízeny.

Tomuto neosvětlennému rádění musí se učiniti příčka, ustavičná vynávavost Srbska musí se ukončiti, má-li čest a věřnost Mého mocnářství zůstat neporušena a jeho státní, hospodařský a vojenský rozvoj být i ušetřen, stálych záchráv. Mam podnikla moje vláda ještě poslední pokus, dosáci tohoto cíle prostředky míru, pohnouti Srbsko větujm napomenutím k obratu.

Srbsko odmítlo umírněné a spravedlivé pořádkovky Mé vlády a odpělo dostáti povinnostem, jichž splnění v životě národnů a států jest přirozeným a nutným základem měu.

A tak jsem nucon půtkovit k tomu, aby se moje zbraně opatřily nerbytné záruky, které mají zabezpečiti Mým státi m pokoj uvnitř a kvalit mě na venek. V této věrné chvíli jsem si plně vědom celého dosahu Svého rozhodnutí a Své zodpovědnosti před Všemohoucím.

Vše jsem prozkoumal a uvážil. Sklidným svědomím nastupuji cestu, kterou Mi povinnost vyhazuje. Spolehám na své národy, kteří ve všech bouřích vězdy v jednotě a věrnosti kolem Mého trumu, se seřadili a procest, velikost a moc vlasti k nejtěžším obětem vědy byli schotni.

Spolehám na statečnost, obětovým nadšením naplněnou brannou moc

Rakousko-Uherska. A diviřuji ve Všemohoucího, ře Mym zbraním
dospíje vítězství.

Ve Vídni, 28. července 1914.

František Josef v.r.

Dne 26. července byla kdy nařízena českina mobilizace vojska, dne 31. července úplná mobilizace, současné i I. výrva domobranu. Den vyhlášení mobilizace připadl právě na neděli. Odpoledne sešli se všechni mobilisovaní v sále u. M. Lánského, kde dle mobilizačního plánu úřadovala místní mobilizační komise.

Povolaní, většinou mladší, volodní, nejvili na sobě zvláštřitko rozechvění, utěšující se, že se Šibskem budou brzy hotovi a nejdéle do půlnoci budou vše doma, ne starších, řenatých, bylo však pozorovati jakési zaraření, jinak všechni během všeho obležení dostavili se v určené lhůtě do Žižkova. Druhý den nastalo loučení povolaných založníků se svými drahými a známými; leckde odehrály se při loučení pojmenování, neboť mnozí asi hysili, že více xpět se nemohou, ale povinnost jim házala a tak dne 27. července odpoledne opouštěli domov následující založníci, bydlící t. z. misk, ubírající se na stanici Horka-Údachov:

František Beneš, ženatý. Alois Šarák, žen. Předeji: Josef Černák c: 3

František Černák c: 104. Antonín Malý, Václav Zahradník.

Josef Černák c: 28. František Malý

Ladislav Černák, ml. mst., Václav Marks, žen.

Otokar Černák c: 78, Josef Nosek, Ročen Halim.

František Horák, žen. František Pilar,

Josef Firáško c: 1. žen. Petr Rehaček, žen.

Josef Firáško c: 57 žen. Rudolf Skánský, žen.

Václav Firáško c: 5. žen. Adolf Simet,

Václav Klikar, mlynář. Václav Šulc,

Josef Korda, žen. Josef Zahradník c: 35. žen.

Josef Kotýk, obuvník. Josef Zahradník c: 8. žen.

Jan Kysela, žen. Josef Zahradník (franc.)

Josef Kysela, žen. Antonín Žikes.

Z aktivního mužstva sloužili u vojsku: František Černák c: 28, Adolf Firáško, Jaroslav Firáško, František Firáško, Jan Nýdrle, František Šile a Ruprecht Šile.

Po vyprovázení války přivážena byla na dráhách soukromá doprava osob a zboží, jenž dily jen vojenské vlaky, což trvalo po několik dní.

Dne 3. srpna vyprávěl Rakousko-Uherska vůli Rusku, dne 4. srpna Francii, 5. srpna Anglie Německu a Německo-Belgií, 7. srpna Rakousko-Rusku a Štýrsko-Německu, 8. srpna Černá Hora Rakousku, 12. srpna Černá Hora Německu, dne 13. srpna Anglie Rakousku, rovněž i Francii, dne 19. srpna Německo a Rakousko-Uhersko Japonsku a tak rozpracovala se „světová válka“.

Dne 20. srpna bylo vyhlášeno volání I. výzvy domobranectva. Z domobranou bylo
výzve přináležícího uznáni za způsobilé Ignác Goll, rolník, František Klikar c: 106.
Bohumil Pilář a Josef Trýbal, pekař, obětní pustění domu. Zaroven nastoupili činnou
službu k, kteří byli odvedeni na jác: totíž František Fidáško c: 56 Knárovičkům,
František Vinklák a Antonín Zahradník c: 34. dne 4. září 1914.

Dne 28. srpna vyhlásila naše říše válku Belgii.

V polovici měsíce září byla nařízena přehledka domobranu rozených v roce
1892, 3 a 4, z nichž tito měli se stavěti k odvodu na jávu, v r. 1915, rození pak v l.
1892 a 1893 byli sice už u pravidelného vojenského odvodu na jávu roku 1914,
ale nebyli odvedeni.

Dne 27. září 1914 c: 261 v. z. vyhlášeno bylo průsčí cíli poshovení pohledávek, jež
vznikly před 1. srpnem 1914. Průsčí do platilo do 30. září a bylo prodlouženo
voměřenějším rozsahu dne 1. října 1914 a posmrtněno ještě dodatečně dne 6. a
dne 13. října.

Před na počátku války stanovena byla výše ozivovacího příspěvku pro
příslušníky k činné službě povolaných.

Na počátku války byl také odvod koní. Byli pak odvedeni koně následují-
cích sousedů: Jos. Černáčka c: 2, Ant. Černáčka c: 101 Ant. Fejfar, Bed. Halic.

Ignác Martinec a Rud. Vágentknechta v průměrné čině 1000 Kč. a Ignác Golle c: 99.

Aby zabezpečena byla stálá obliba, jakou i sumátky, autroky a obdelavání
poli, nařízeno, aby zvolena byla zřízená komise, která by nadevším běžela.

(Předseda této komise byl Jos. Černáček c: 78.)

Některá hejtmanství nařídila v srpnu 1914, aby s ohledem na ohlájení ráj-
mi veřejnosti a vojenských v době války postaveny byly hlídky na veřejných
cestách a silnicích. Těž noční hlídky doporučováno zavést. V některých
obcích se také skutečně stalo.

Dne 1. října 1914 přišlo do naší vsi 31. halických uprchlíků, vesměs
chudých a choli Krakova. Ubytováni byli ve 4. místnostech a sice:

v čísle 97 Jan Skarzynski, výrobek, narovený r. 1876, příslušník do Dravice, dc. Bechnia
s manželkou Katarzynou a dětmi Janem, Franciszkiem, Stanisławem
a Katarzynou. Chwastová Maria, vdova, příslušnice do Łęcka.

v čísle 134. Hudaszek Josef, pomocník druk. narox. 1873, příslušník do Krakova,
manželka Henryka a dětka Stanisław, Włodzimierz a Maryan.

v čísle 87. Turczynski Maksymilian, robotník, příslušník do Krakova, manželka
Katarzyna a dětka neolastní Władysław a Aniela Kalcia
Barda Antoni, murarz a Krakova, Pixerík Władysław, murarz
(zhruba) k tři z Krakova, oba svobodni. Ostatně Franciszka nar. 1884,
Róga Aniela (1890), Wasiata Anna 1881 robotnice, Józef a Marya 1852.